

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 30.06.1960, sp. zn. 4 To 78/60, ECLI:CZ:KSBR:1960:4.TO.78.1960.1

Číslo: 52/1960

Právní věta: Podle § 1 a § 5 zákona o advokacii č. 114/1951 Sb. poskytují advokáti - právní pomoc, spočívající mimo jiné v zastupování účastníků v řízení před soudy a orgány státní správy, nejen soc. právníckým osobám, jiným společenským organizacím a orgánům státní správy, nýbrž i jednotlivým občanům, hájí jejich zájmy v souladu se zásadou materiální pravdy a se zájmy společnosti a tím přispívají též k upevňování soc. zákonnosti. Mají tedy zcela jiné poslání než advokáti v kap. spol., kteří vykonávali svou funkci bez ohledu na zájmy výše zmíněné a sledovali především svůj osobní zisk. Na poškozeném nelze požadovat znalost právních předpisů a vytýkat mu, že se obrátil na advokátní poradnu. Přibrání zmocněnce poškozeným, nelze považovat za svévolné jednání nebo šikanu vůči obžalovanému. Postup stěžovatele nelze ani označit za neúčelný bez ohledu na to, zda advokátní zmocněnec větší či menší měrou uplatnil svá práva k podávání návrhů, vznášení dotazů apod., jak jsou mu zaručena zejména §§ 47 a 213 trPubl

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 30.06.1960

Spisová značka: 4 To 78/60

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Advokacie, Advokáti, Náhrada škody, Obhájce

Předpisy: 86/1950 Sb. § 247 114/1951 Sb. § 1

§ 16 115/1951 Sb. 64/1956 Sb. § 47

§ 163

§ 167

§ 168

§ 213

§ 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 52/1960 sb. rozh.

Podle § 1 a § 5 zákona o advokacii č. 114/1951 Sb. poskytují advokáti - členové advokátních poraden právní pomoc, spočívající mimo jiné v zastupování účastníků v řízení před soudy a orgány státní správy, nejen socialistickým právníckým osobám, jiným společenským organizacím a orgánům státní

správy, nýbrž i jednotlivým občanům, hájí jejich zájmy v souladu se zásadou materiální pravdy a se zájmy společnosti a tím přispívají též k upevňování socialistické zákonnosti. Mají tedy zcela jiné poslání než advokáti v kapitalistické společnosti, kteří vykonávali svou funkci bez ohledu na zájmy výše zmíněné a sledovali především svůj osobní zisk.

Na poškozeném nelze požadovat znalost právních předpisů a vytýkat mu, že se obrátil na advokátní poradnu a přibral si zmocněnce z řad jejích členů.

Přibrání zmocněnce poškozeným, který se domáhal úhrady škody obžalovaným mu způsobené, nelze považovat za svévolné jednání nebo šikanu vůči obžalovanému. Postup stěžovatele nelze ani označit za neúčelný bez ohledu na to, zda advokátní zmocněnec větší či menší měrou uplatnil svá práva k podávání návrhů, vznášení dotazů apod., jak jsou mu zaručena zejména § § 47 a 213 tr. ř.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 31. června 1960 – 4 To 78/60)

Obžalovaný byl uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tím, že odcizil poškozenému částku 800,- Kčs. Byl za to odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců a uložena mu povinnost nahradit poškozenému způsobenou škodu v částce 800,- Kčs.

K uplatnění přiznaného nároku přibral si poškozený zmocněnce člena AP č. 2 v Brně, pobočka Znojmo, jehož prostřednictvím nyní žádá, aby mu byl přiznán nárok na náhradu nutných výdajů spojených s přibráním zmocněnce v částce 228,- Kčs.

Lidový soud ve Znojmě usnesením zamítl žádost poškozeného o přiznání nároku k náhradě nákladů vzniklých přibráním zmocněnce.

Krajský soud v Brně ke stížnosti poškozeného zrušil podle § 163 odst. 1 písm. a) tr. ř. usnesení lidového soudu a vyslovil podle § § 167, 168 odst. 1 tr. ř. povinnost odsouzeného nahradit Advokátní poradně č. 1 v Brně – pobočka ve Znojmě náklady vzniklé zastoupením poškozeného, jež se stanoví částkou 228,-

Z odůvodnění:

Nalézací soud, zamítající požadavek stěžovatele, učinil tak v podstatě proto, že podle jeho názoru přibrání zmocněnce v této trestní věci nebylo účelné, ježto se jednalo o jednoduchý právní úkon, spočívající prakticky jen v prohlášení, že poškozený žádá náhradu škody v částce 800,- Kčs, jež mohl učinit sám poškozený, kterému – pokud by toho bylo třeba – se mohlo dostat náležitého poučení přímo od soudu.

Se stanoviskem prvního soudu, který tu vychází jen z pouhého slovního výkladu § 167 tr. ř., nelze souhlasit.

Předně není možno přehlédnout, že z platných předpisů se nedá dovodit povinnost občanů obracet se ve věci právní pomoci zásadně jen na soudy a že by tak bylo vyloučeno jejich právo zakotvené v § 16 odst. 1 zákona ze dne 20. prosince 1951, č. 114 Sb. o advokacii podle vlastního uvážení se dovolat právní pomoci advokátů – členů advokátních poraden. Podle § 1 a § 5 zákona o advokacii č. 114/1951 Sb. poskytují advokáti – členové advokátních poraden právní pomoc, spočívající mimo jiné v zastupování účastníků v řízení před soudy a orgány státní správy, nejen socialistickým právníckým osobám, jiným společenským organizacím a orgánům státní správy, nýbrž i jednotlivým občanům, hájí jejich zájmy v souladu se zásadou materiální pravdy a se zájmy společnosti a tím přispívají též k upevňování socialistické zákonnosti. Mají tedy zcela jiné poslání, než advokáti v kapitalistické společnosti, kteří vykonávali svou funkci bez ohledu na zájmy výše zmíněné a sledovali především svůj osobní zisk.

Nelze proto poškozenému, příslušníku dělnické třídy, od něhož nelze požadovat bližší znalost právních předpisů, nikterak vytýkat, že se obrátil na advokátní poradnu a přibral si zmocněnce z řad jejích členů, který ve smyslu § 16 odst. 2 cit. zákona o advokacii ani nesmí bez závažných příčin odmítnout zastupování, či vypovědět plnou moc.

Nehledě však k tomu, že celý průběh trestního řízení proti obžalovanému, který původně odcizení částky 800,- Kčs ke škodě nynějšího stěžovatele doznal, později však houževnatě popíral a musel být usvědčován i celou řadou dalších důkazů, ukazuje, že přibrání zmocněnce na straně poškozeného, který se také právem domáhal úhrady škody obžalovaným mu způsobené, nebylo nikterak svévolné a snad k nějaké šikaně obžalovaného vedoucí, pro něž by bylo lze postup stěžovatele označit za neúčelný bez ohledu na to, zda advokátní zmocněnec větší či menší měrou uplatnil svá práva k podávání návrhů, vznášení dotazů apod., jak jsou mu zaručena zejména v § § 47 a 231 tr. ř.

Vzhledem k tomu, že poškozený je podle obsahu spisu dělníkem, nutno též schválit stanovisko stížnosti, že po poškozeném nelze spravedlivě požadovat, aby ze svých prostředků nesl nikoliv zanedbatelné náklady za přibrání zmocněnce, kterého přibral jen proto, že byl na svém majetku odsouzeným poškozen a takto by podstatnou část náhrady, na niž má plný nárok, musel věnovat na úplatu za úkony vyvolané jediné vinou odsouzeného.

Odvolací soud proto napadené usnesení zrušil a vzhledem k dostačujícímu základu věci sám o ní rozhodl tak, že odsouzenému, vůči němuž byl stěžovateli přiznán celý nárok na náhradu škody, uložil povinnost poškozenému nahradit náklady vzniklé mu přibráním zmocněnce.

Ve smyslu § 168 odst. 1 tr. ř. stanovil též jejich výši požadovanou částkou 228,- Kčs, když zmocněnec zastupoval poškozeného při dvou hlavních líčeních, za něž účtované částky po 112,- Kčs jsou ve shodě s čl. I odst. 2 a § 5 nařízení ministra spravedlnosti ze dne 28. prosince 1951, č. 115 Sb. o advokátním tarifu a když hotové výlohy 4,- Kčs, byť i nejsou blíže rozvedeny, ani svou výší nebudí pochybnosti o své správnosti (§ 10 cit. nařízení).